DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 4 | Warszawa, dnia 30 kwietnia 1928 roku | Rok X

23.

G.M.O.1219.

OKÓLNIK

W SPRAWIE FORMY UDZIELANIA SUBWENCYJ I DOTACYJ.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z 17 lutego 1928 w sprawie uprawnienia do udzielania subwencyj, dotacyj i t. p., zarządzam co następuje:

§ 1. Poszczególne jednostki organizacyjne w łonie Ministerstwa Spraw Zagranicznych, jak departamenty, wydziały i t. d. winny przy udzielaniu wszelkich subwencyj pieniężnych, dotacyj i t. p. przestrzegać ściśle zasady, że budżety są przywiązane do Ministerstwa jako całości, a tem samem, jako udzielający subwencyj, może występować tylko Minister, ewentualnie w jego imieniu Ministerstwo, a nie poszczególne departamenty, wydziały i inne jednostki organizacyjne.

§ 2. Przy udzielaniu wyżej wymienionych subwencyj, dotacyj i t.p. odnośne jednostki organizacyjne obowiązane są wyraźnie podkreślić, że dana subwencja zostaje udzielona przez Ministra lub przez Ministerstwo w jego imieniu.

§ 3. Przepisy powyższe odnoszą się również do wszystkich władz i urzędów, podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych.

§ 4. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Minister

(—) August Zaleski

Warszawa, 15/III 1928.

24.

G.M.O 1336.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ROKOWAŃ O KREDYTY ZAGRANICZNE.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z 17 lutego 1928 w sprawie rokowań Ministerstw i przedsiębiorstw państwowych o kredyty zagraniczne, zarządzam co następuje:

§ 1. Ministerstwo Spraw Zagranicznych winno kierować wszystkich, zgłaszających się do niego z propozycjami długoterminowych kredytów zagranicznych, lub złożone oferty przesyłać do Ministerstwa Skarbu.

§ 2. Przepis powyższy odnosi się również do podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych urzędów zagranicznych, które obowiązane są wszelkie oferty i propozycje kredytów przesyłać za pośrednictwem swej władzy centralnej do Ministerstwa Skarbu.

§ 3. Prowadzenie nawet nieobowiązujących rozmów w sprawie zaciągania kredytów zagranicznych może mieć miejsce dopiero po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 4. Wszelkie rokowania w sprawie tych kredytów winny być prowadzone w ścisłem porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, a ostateczna umowa może być podpisana dopiero po uzyskaniu zgody Ministerstwa Skarbu.

§ 5. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Minister

(—) August Zaleski

Warszawa, 20/III 1928.

25.

A II.K.Z.28631.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYDATKÓW NIE ZNAJDUJĄCYCH ODPOWIEDNIEGO POKRYCIA W BUDŻECIE URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

Niektóre urzędy zagraniczne, wbrew obowiązującym przepisom rachunkowo-kasowym, uskuteczniają z rachunku „sum pozabudżetowych” wydatki, nieprzewidziane budżetem lub też przekraczające ramy odpowiednich pozycyj budżetowych.

Wobec tak zasadniczych odstępstw regulaminowych zmuszony jestem zwrócić uwagę, iż urząd zagraniczny, podległy M. S. Z., nie może w żadnym wypadku decydować własnowolnie o tego rodzaju wydatkach,

lecz winien zwracać się każdorazowo do M. S. Z. z odpowiednio uzasadnionym wnioskiem o uzyskanie od Skarbu dodatkowego na dany cel kredytu.

Podkreślając jeszcze raz niedopuszczalność dysponowania sumami pozabudżetowemi bez wiedzy Ministerstwa, zaznaczam, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych nie będzie przyjmować do wiadomości wydatków, nie znajdujących odpowiedniego pokrycia, a uskutecznionych bez uprzedniej zgody M. S. Z.

Minister

(—) *August Zaleski*

Warszawa, 24/III 1928.

26.

G.M.O.2081.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WZNOWIENIA DZIAŁALNOŚCI KOMISYJ WERYFIKACYJNYCH.

Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 38, poz. 368) została wznowiona działalność Komisyj Weryfikacyjnych, utworzonych na podstawie ustawy uposażeniowej z 13 lipca 1920 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65, poz. 429), a zlikwidowanych z końcem kwietnia 1924.

W związku z tem wzywam niniejszem wszystkich urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zarówno w służbie wewnętrznej jak i zewnętrznej, tudzież woźnych etatowych, którym na podstawie ustawy uposażeniowej z 13 lipca 1920 przysługiwało prawo do zaliczenia do wysługi lat czasu poprzedniej służby państwowej lub samorządowej w b. państwach zaborczych lub czasu pracy zawodowej, aby niezwłocznie zwrócili się do Wydziału Osobowego M. S. Z. z odpowiedniemi podaniami i załączyli do nich potrzebne dokumenty, stwierdzające czas ich służby lub pracy. Wyjaśniam przytem, że na podstawie ustawy uposażeniowej z 13 lipca 1920 przysługiwało prawo do zaliczenia do wysługi lat poprzedniej służby lub pracy tylko urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym **mianowanym** — i że ustawa z 13 lipca 1920 obowiązywała od 1 lipca 1920 do 30 września 1923.

Wezwanie powyższe dotyczy również i tych wszystkich urzędników lub funkcjonarjuszów niższych, których podania nie zostały w swoim czasie rozpatrzone przez Komisję Weryfikacyjną przy M. S. Z. z powodu wniesienia ich do Komisji po 1 października 1923. W danym wypadku wystarczy tylko wniesienie samego podania z powołaniem się jedynie na przesłane przy nierozpatrzonem podaniu załączniki.

Jednocześnie zaznaczam, że ostateczny termin wnoszenia wymienionych powyżej podań wyznaczony został na 31 grudnia 1928 i że nadesłane po tym dniu podania nie będą uwzględnione. Zechcą więc pp. Naczelnicy Wydziałów i Kierownicy urzędów zagranicznych powiadomić o powyższem podwładny personel etatowy (mianowany przed końcem września 1923), aby uniknąć potem ewentualnego powoływania się zainteresowanych, iż o wezwaniu niniejszem nie zostali we właściwym czasie zawiadomieni.

Zaliczony na podstawie powołanego na wstępie rozporządzenia czas poprzedniej służby lub pracy będzie brany pod uwagę tylko do wymiaru urlopów wypoczynkowych (art. 36 ustawy o państwowej służbie cywilnej), do list starszeństwa (art. 18 tej ustawy) i — o ile chodzi o pracę zawodową — do wysługi emerytalnej na zasadzie przepisów art. 97 i 98 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 6 z 1924, poz. 46), gdyż służba państwowa zaborcza liczy się do wysługi emerytalnej na podstawie art. 81 tej ostatniej ustawy bez względu na to, czy była lub nie była ona objęta uchwałą jednej z Komisyj Weryfikacyjnych. Natomiast czas, zaliczony na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928, nie będzie miał żadnego wpływu na zwiększenie uposażeń w służbie wewnętrznej (wyższy szczebel za wysługi i t. p.).

Minister
(—) *August Zaleski.*

Warszawa, 5/IV 1928.

27.

G.M.O.2091.

OKÓLNIK

W SPRAWIE KAR ZA UJAWNIENIE LUB ZAGUBIENIE DOKUMENTÓW TAJEMNICY PUBLICZNEJ.

Powołując się na rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 lutego 1928 o karach za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 18, poz. 160), przypominam, że w myśl art. 2 powołanego rozporządzenia kto, mając sobie powierzone ze względu na swój urząd publiczny, służbę publiczną lub zlecenie urzędowe wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty, dopuszcza przez niedbalstwo do ich ujawnienia, zniszczenia lub zagubienia, ulega karze więzienia do lat dwóch.

Minister
(—) *August Zaleski*

Warszawa, 5/IV 1928.

28.

G.M.O.1808.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEPADŁYCH NA RZECZ SKARBU PAŃSTWA PRZEDMIOTÓW I WALUT OBCYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości odpis okólnika Ministerstwa Skarbu Nr.D.VII.68 z 8 marca 1928 w sprawie przepadłych na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów i walut obcych.

Za Ministra
(—) *Przezdziecki*
Dyrektor Gabinetu Ministra
i Protokółu Dyplomatycznego.

Warszawa, 2/III 1928.

Warszawa, dnia 8 marca 1928 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L.D.VII.68/28/2.
W sprawie przepadłych na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów i walut obcych.

OKÓLNIK Nr. 25.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre Izby Skarbowe niewłaściwie postępują z walutami obcemi oraz z przedmiotami, przechowywanemi w depozytach rzeczowych, **stanowiącemi bezsporną własność Skarbu Państwa.**

Ministerstwo Skarbu przypomina przeto Izbom Skarbowym, że:

1) wszelkiego rodzaju przedmioty, jako to: zegarki, pierścionki i t. p., przedstawiające wartość przynajmniej 1 złotego, powinny być przesyłane w porozumieniu z odnośnemi władzami administracyjnemi do Centralnej Kasy Państwowej celem zarachowania do depozytu rzeczowego Ministerstwa Skarbu. Do przesyłki należy dołączyć 2 równobrzmiące wykazy przedmiotów z podaniem tytułu przyznania ich Skarbowi Państwa.

Przedmioty o mniejszej wartości poniżej 1 złotego należy sprzedać z wolnej ręki i sporządzić protokół, przedmioty zaś bezwartościowe należy komisyjnie zniszczyć i sporządzić również protokół (okólnik z dn. 12 października 1927 r. L.2912/2).

2) Waluty obce wartościowe, zarówno w banknotach jak i w monetach złotych i srebrnych, np. dolary Stanów Zjednoczonych, franki francuskie i t. p. należy w porozumieniu z odnośnemi władzami odsyłać do najbliższego oddziału Banku Polskiego celem zrealizowania i równowartość zapisać na odpowiednie tytuły budżetu dochodowego (okólnik z dn. 22 października 1926 r. L.D.K.3589/WAK).

3) Waluty obce bezwartościowe, jak naprzykład papierowe korony austrjackie, ost-ruble i t. p., z wyjątkiem walut, wymienionych poniżej w punkcie 4, należy komisyjnie zniszczyć i sporządzić o tem protokół.

4) Znaki obiegowe rosyjskie i ukraińskie wszelkiego rodzaju, w tem także emitowane przez b. rządy czasowe, jak to: Kiereńskiego, Denikina, Wrangla i inne, należy w porozumieniu z odnośnemi władzami administracyjnemi przesyłać do Centralnej Kasy Państwowej celem zarachowania do depozytu rzeczowego Ministerstwa Skarbu.

Do przesyłki należy dołączyć 2 równobrzmiące wykazy walut z wyszczególnieniem rodzaju i ilości odcinków oraz tytułu przyznania ich Skarbowi Państwa (okólnik z dn. 30 maja 1925 r. L.D.K.2087/WAK).

5) Przyznane wyrokami sądów z jakiegokolwiek tytułu na rzecz Skarbu Państwa bilety bankowe i zdawkowe w walucie markowej należy komisyjnie zniszczyć (okólnik z dn. 15 października 1927 r. L.D.VII.3007/2).

6) Bilon żelazny polski, niemiecki i inny, złożony do depozytów rzeczowych celem tymczasowego przechowania, należy likwidować na miejscu w siedzibach Kas Skarbowych w sposób, wskazany w zarządzeniu tutejszem z dn. 25 września 1926 r. L.D.K.2893/26.

7) Bilon niklowy i miedziany obcy należy przesyłać do Mennicy Państwowej w Warszawie.

Zarazem należy zarządzić, aby przy wysyłce do Centralnej Kasy Państwowej przedmiotów oraz walorów, wskazanych w p. 1 niniejszego zarządzenia, Kasy Skarbowe przesyłały 3-ci egzemplarz omawianych w tych punktach wykazów do przełożonej Izby Skarbowej (Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach).

Na podstawie tych wykazów będą Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki) sporządzały ogólne wykazy przedmiotów (walorów), przesłanych w ubiegłym miesiącu przez Kasy Skarbowe okręgu Izby do Centralnej Kasy Państwowej.

Ogólne wykazy będą przesyłały Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki) do Wydziału Inspekcyjnego (Rachuba) Ministerstwa Skarbu do dnia 20 następnego miesiąca po sprawozdawczym.

Rozporządzenie z dn. 2 października 1924 r. L.D.K.4710/WAK. traci moc obowiązującą.

(—) *Czauderna*

Dyrektor Departamentu.

29.

G.M.O 1317.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NADSYŁANIA DANYCH OSOBOWYCH O PRACOWNIKACH KONTRAKTOWYCH PRZEZ KONSULATY HONOROWE.

W uzupełnieniu okólnika z 30 września 1926 w sprawie nadsyłania danych osobowych o urzędnikach kontraktowych przez urzędy podległe M. S. Z. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 8, poz. 93 z 1926), zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy okólnika Ministra Spraw Zagranicznych z 30 września 1926 w sprawie nadsyłania danych osobowych o urzędnikach kontraktowych przez urzędy podległe M. S. Z. odnoszą się również do do konsulatów honorowych Rz. P. zagranicą.

§ 2. W szczególności konsulaty honorowe Rz. P. winne przesyłać dane osobowe o urzędnikach kontraktowych, obowiązanych znać język polski, przewidzianych okólnikiem Ministra Spraw Zagranicznych z 15 grudnia 1923 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16, poz. 197).

§ 3. Nad wykonaniem powyższych przepisów przez podległe konsulaty honorowe obowiązane są czuwać poselstwa Rz. P. lub konsulaty etatowe zwierzchnie.

§ 4. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Przezdziecki*

Dyrektor Gabinetu Ministra
i Protokółu Dyplomatycznego.

Warszawa, 9/III 1928.

30.

A.II.K.Z.28240.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZAMKNIĘĆ RACHUNKOWYCH ROCZNYCH OKRESÓW BUDŻETOWYCH.

Zamknięcie okresu budżetowego następuje w dniu 31 marca każdego roku.

Po sporządzeniu normalnego zamknięcia miesięcznego oraz zestawienia obrotów należy wyrzucić salda na poszczególnych rachunkach, jakie wykazane zostały w powyższem zamknięciu.

Następnie oszczędności (salda Ma) i przekroczenia (salda Winien), wykazane na rachunkach budżetowych (uposażenie urzędników etato-

wych, uposażenie urzędników kontraktowych, dodatek reprezentacyjny i wydatki rzeczowo-administracyjne), należy przenieść na rachunek M. S. Z. i wyprowadzić nowe salda na 1 kwietnia, któremi następnie winien być rozpoczęty nowy okres budżetowy.

Salda te winny znajdować się na następujących rachunkach: Kasy Banku (Pocztowej Kasy Oszczędności), Dochodów Skarbu Państwa, Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Różnych sumach pozabudżetowych.

Na poszczególnych rachunkach budżetowych żadne salda na 1 kwietnia figurować nie mogą.

Do sprawozdania rachunkowego z marca należy dołączyć:

a) protokół rewizji kasy z 31 marca (oprócz protokółu nagłej rewizji, dokonanej w marcu w myśl obowiązujących przepisów);

b) wyciąg z rachunku banku, sporządzony na 31 marca;

c) takiż wyciąg z P. K. O.;

d) wykazy personelu tak etatowego, jak i kontraktowego, według stanu z 31 marca z podaniem przy każdem nazwisku daty i numeru pisma nominacyjnego lub kontraktu;

e) zestawienie oszczędności i przekroczeń budżetowych z roku budżetowego, sporządzone po uwzględnieniu sum faktycznie preliminowanych dla danego urzędu zagranicznego (wzór poniżej);

f) szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, jakie wywołały powstanie oszczędności i przekroczeń;

g) zestawienie składników obrotu na rachunku Dochodów Skarbu Państwa, oprócz zestawienia składników salda tego rachunku, które, jak co miesiąc, winno być podane na odpisie księgi „Dziennik—Główna" (wzór w załączeniu);

h) ogólne zestawienie obrotów pieniężnych (wzór poniżej);

i) zestawienie składników salda rachunku „Różnych sum pozabudżetowych" z 31 marca;

j) spis inwentarza urzędu, ewentualnie uzupełnienie tego spisu, uwzględniające zmiany, zaszłe podczas ubiegłego okresu budżetowego;

k) zestawienie składników salda, jakie ewentualnie figurowało na rachunku M. S. Z. w 31 marca, przed przeniesieniem na ten rachunek oszczędności i przekroczeń oraz wyjaśnienie przyczyn powstania tego salda.

Jednocześnie M. S. Z. wyjaśnia, że przeniesienie oszczędności i przekroczeń na rachunek M. S. Z. nie należy uważać za uznanie przez Ministerstwo przekroczeń budżetowych.

Przekroczenia te będą ulegalizowane jedynie w wypadkach, kiedy wywołane zostały wydatkami, nie mającemi pokrycia w budżecie, a uskutecznionemi z upoważnienia M. S. Z.

M. S. Z. zwraca uwagę na niedopuszczalność przenoszenia jakichkolwiek wydatków z ubiegłego okresu budżetowego na okres noworozpoczęty.

Zestawienie, sporządzone według niniejszego okólnika, winno być wysłane przez urząd najpóźniej 15 kwietnia.

Uprzednio wydane przepisy w sprawie zamknięć rocznych tracą z dniem dzisiejszym moc obowiązującą.

Za Ministra

(—) Ignacy Matuszewski

Dyrektor Departamentu

Warszawa, 9/III 1928.

Wzór Nr. 1
do punktu e

Pozycja budżetu	Preliminowany kredyt	Zwroty na przywrócenie kredytu	Ogółem przychodu	Wydatki	Oszczędności	Przekroczenia
Pobory etatowe „ kontraktowe Dodatek reprezentacyjny Wydatki rzeczowo-administracyjne						
Razem						

Ogółem $\frac{\text{oszczędności}}{\text{przekroczenia}}$ w roku budżetowym 19..........

Otrzymano tytułem dotacyj budżetowych w roku budżetowym 19..........

Faktyczne oszczędności (przekroczenia)....................

Wzór Nr. 2
do punktu g

	Otrzymano	Przekazano
Saldo na dz. 1.IV roku budż. 19..... (wymienić składniki) Dochody konsularne w m. I " " " II " " " III " " " IV i t. d. Podatek dochodowy w r. budż. 19 Składka emerytalna " " " Procenty " " " Zwroty zapomóg " " " Zwroty za lokal i t.p. " " " Oszczędności " " " Przekroczenia " " " Inne (o ile znaczne sumy — wymienić składniki) " " " Saldo w dn. 31.III....................		Należy oddzielić przekazy gotówką od dokonanych przeniesień na dotacje budżetowe i t. p. z upoważnienia Ministerstwa.
Razem		

Wzór Nr. 3
do punktu h

(Nazwa urzędu zagranicznego)

PRZYCHÓD		ROZCHÓD	
Treść	Waluta	Treść	Waluta
1) Pozostałość gotowizny z początkiem roku sprawozdawczego .... 2) Dotacje, otrzymane z Ministerstwa Spraw Zagranicz. 3) Zwroty (na przywrócenie kredytu) .... 4) Dochody konsularne .... 5) Dochody Ministerstwa Skarbu 6) Pozabudżetowe sumy obce.....		1) Sumy, przelane do Skarbu ..... *a)* tyt. dochody konsularne *b)* inne dochody Skarbu ..... 2) Wydatki budżetowe .... 3) Pozabudżetowe sumy obce ..... 4) Pozostałość gotowizny z końcem roku sprawozdawczego	
Ogółem		Ogółem	

UWAGA: Pozostałość gotowizny powinna obejmować, oprócz gotowizny w kasach poselstw i konsulatów, także i gotowiznę na rachunkach bieżących w bankach i w P. K. O.

31.

K.III.c.432.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZESYŁEK POCZTOWYCH Z DARAMI NADESŁANYCH DO POLSKI Z ZAGRANICY.

W związku z okólnikami Nr. 36 (K. III. c. 331) z 28 marca 1927 oraz Nr. 103 (K. III. c. 978) z 13 września 1927 Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że nie odniosły one dotychczas pożądanego skutku, gdyż zdarzają się nadal coraz częściej wypadki nadsyłania z zagranicy przez polskich emigrantów i robotników sezonowych rzeczy nowych, a nawet luksusowych. Powracający z zagranicy (Francji, Niemiec) robotnicy sezonowi przywożą również ze sobą i to nietylko dla siebie, ale i dla krewnych oraz znajomych rzeczy nowe tudzież przedmioty monopolu państwowego, które w żadnym razie nie mogą być zwalniane od cła i opłat wewnętrznych. Stwarza to wśród warstw robotniczych pewne rozgoryczenie, choć zupełnie nieuzasadnione.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi przeto o zawiadomienie emigrantów i robotników o tem, czy to przez prasę, czy też w jaki inny sposób oraz o ostrzeżenie ich przed wysyłaniem rzeczy nowych i przedmiotów monopolowych, zwłaszcza tytoniu i wyrobów tytoniowych, i zachęcania raczej do nadsyłania odpowiedniej sumy w gotówce, co umożliwi adresatowi nabycie potrzebnego mu przedmiotu w Polsce. Napływ z zagranicy przesyłek ze starzyzną nie jest pożądany, gdyż rujnuje w kraju drobny przemysł, przedewszystkiem krawiecki i szewcki.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 17 III 1928.

32.

K.III.b.1539.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WIZOWANIA WEZWAŃ DO PRACY LUB DO ZAMIESZKAŁYCH ZAGRANICĄ RODZIN.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że ostatnie dwa ustępy okólnika Nr.K.III.b.2681 1 września 1927 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 6, poz. 79) otrzymują następujące brzmienie:

„W wypadkach otrzymania przez konsulaty Rz. P. do poświadczenia wezwań do pracy lub do zamieszkałych zagranicą rodzin, konsulaty winny żądać od petentów, by dokumenty te zawierały

wszystkie wyżej wymienione, wymagane przez władze polskie szczegóły, jako też by były wystawione w formie, wymaganej od imigrantów przez przepisy kraju imigracji; nie należy przytem żądać, by dokumenty te, oprócz poświadczenia władz właściwych dla siedziby przedsiębiorstwa lub osoby, wzywającej swą rodzinę, były zaopatrzone również w zaświadczenia władz centralnych danego państwa (np. w zaświadczenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych lub Ministerstwa Spraw Zagranicznych), chyba że przepisy kraju imigracji wyraźnie tego żądają (jak np. we Francji odnośnie do zaświadczeń Ministerstwa Pracy lub Rolnictwa).

Niezależnie od powyższych wymagań natury formalnej, konsulaty winny, stwierdziwszy autentyczność i wiarogodność dokumentu, sprawdzić, czy wynikające z niego warunki pracy i płacy lub zapewnione środki utrzymania są wystarczające i zgodne z warunkami miejscowemi, jako też czy interesy moralne wzywanych osób nie mogą być po ich przyjeździe narażone na niebezpieczeństwo.

O ile dokument czyni wszystkim powyższym wymaganiom zadość, konsulat winien to na dokumencie stwierdzić przez umieszczenie uwagi: „Ważne dla uzyskania paszportu emigracyjnego".

Organa Urzędu Emigracyjnego w kraju otrzymują polecenie, w razie przedstawienia im przez petentów dokumentów nieodpowiadających powyższym wymaganiom lub niezaopatrzonych w powyższą uwagę konsulatu, przesyłania takich dokumentów bezpośrednio właściwym konsulatom Rz. P. celem zbadania i ewentualnego uzupełnienia".

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Spraw Zagranicznych ponownie podkreśla konieczność ścisłego przestrzegania wydanych przepisów w sprawie wizowania wezwań i wyjaśnia, że przepisy te znajdują swe uzasadnienie w § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych z 9 lutego 1928 w sprawie częściowego wstrzymania emigracji (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 26 z 1928, poz. 239) oraz w art. 6, ustęp III, punkt *b* rozporządzenia o emigracji (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 89 z 1927, poz. 799).

Za Ministra
(—) W. Babiński
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 17/III 1928.

33.

K.III.c.379.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁATY STEMPLOWEJ OD USTNYCH WNIOSKÓW O WYDANIE ŚWIADECTWA.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej odpis pisma Ministerstwa Skarbu Nr. D. V. 8477/6/27 z 24 lutego r. b. w sprawie opłaty stemplowej od ustnych wniosków o wydanie świadectwa — do wiadomości.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 24/III 1928.

MINISTERSTWO SKARBU
L.D.V.8477/6/27
W d.30/8.1927 r. N.O.B.2984/27
Opłata stemplowa od ustnych wniosków o wydanie świadectwa.

Warszawa, 24 lutego 1928 r.

Do
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
w miejscu.

Opłatę stemplową „od podania", przewidzianą w rozdziale trzydziestym ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 98, poz. 570), należy zasadniczo (t. j. gdy podanie nie jest od tej opłaty zwolnione) uiścić tylko wówczas, gdy bądź wniesiono podanie, bądź zgłoszenie ustnego wniosku stwierdzono protokółem urzędowym (art. 140 powołanej ustawy).

O ile przy wydawaniu **świadectwa urzędowego** nie zastosowano powyższego pisemnego postępowania, to opłata stemplowa „od podania" nie należy się i ma być uiszczona tylko opłata stemplowa **za świadectwo,** przewidziana w rozdziale trzydziestym pierwszym powołanej ustawy.

Czy wniosek ustny ma być stwierdzony przez spisanie protokółu oraz czy w sprawach pewnej kategorji wnioski ustne wogóle mają być przyjmowane, czy też w razie wniosku ustnego należy żądać wniesienia podania — kwestje te nie wchodzą w zakres ustawy o opłatach stemplowych, lecz mają być rozstrzygane w myśl odnośnych przepisów administracyjnych; o ile przepisy te nie zawierają postanowień w tej mierze, ustalenie postępowania jest pozostawione uznaniu władzy administracyjnej.

(—) *Koszko.*
Dyrektor Departamentu

34.

K.III.c.409.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT OD PODAŃ I ŚWIADECTW.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości pismo Ministerstwa Skarbu Nr. D. V. 7166/6/27 z 28 lutego r. b. w sprawie opłat od podań oraz od świadectw.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 24/III 1928.

MINISTERSTWO SKARBU
L.P.V.7166/6,27.

Warszawa, 28 lutego 1928 r.

Do
Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli oraz wszystkich Ministerstw.

Podania, wnoszone — zgodnie z właściwemi przepisami — do urzędów samorządowych, oraz świadectwa, wydawane przez te urzędy, nie podlegają opłatom stemplowym, przewidzianym w rozdziale trzydziestym względnie trzydziestym pierwszym ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 98, poz. 570) także wówczas, gdy sprawa należy do poruczonego zakresu działania urzędu samorządowego. Zasadę tę stosuje się również do tych podań, wniesionych zgodnie z właściwemi przepisami do urzędu samorządowego, które następnie urząd ten przesyła urzędowi państwowemu celem merytorycznego załatwienia (art. 140 ustęp drugi), np. do odwołań od wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, wnoszonych w myśl § 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 51, poz. 523).

Jeżeli według obowiązującego przepisu ustawowego podanie pewnego rodzaju może być wniesione bądź do urzędu państwowego, bądź do urzędu samorządowego, to kwestja, czy należy się opłata stemplowa (na rzecz Państwa), czy też opłaty tej pobierać nie należy (a natomiast należy pobrać opłatę samorządową, o ile przez dany związek przymusowy została wprowadzona), rozstrzyga się według tego, do jakiego urzędu podanie zostało wniesione faktycznie.

Jeżeli według obowiązujących przepisów podanie należało wnieść do urzędu państwowego, a faktycznie wniesiono je do urzędu samorządowego, to w razie zwrócenia podania petentowi przez urząd samorzą-

dowy i ponownego wniesienia przez stronę do urzędu państwowego, jak również w razie bezpośredniego przesłania przez urząd samorządowy urzędowi państwowemu—ten ostatni zażąda uiszczenia opłaty stemplowej.

Powyższe wyjaśnienie zostało już ogłoszone w Dz. Urz. Min. Skarbu z r. 1927 (Nr. 36, poz. 387) w dziale: „Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych", jako wykładnia 111.

(—) *W. Koszko.*
Dyrektor Departamentu.

35.

K.II.a.21191.

OKÓLNIK

W SPRAWIE LEGALIZACJI DOKUMENTÓW STANU CYWILNEGO.

W ostatnich czasach coraz częściej wpływają do Ministerstwa Spraw Zagranicznych reklamacje w związku z wadliwą legalizacją przez konsulaty Rz. P. dokumentów stanu cywilnego, wystawianych zagranicą, a mających wywrzeć skutek prawny w Polsce.

Odnosi się to do wypadków, w których konsulaty zastępują właściwą legalizację stwierdzeniem autentyczności dokumentu, otrzymanego drogą urzędową, bądź też poprzestają na formułce „widziano w konsulacie", zastosowanej celem stwierdzania pochodzenia towaru, a w żadnym razie nie zdolnej zastąpić legalizacji.

O ile formułka pierwsza może być wystarczająca, gdy chodzi o dokumenty szkolne, stwierdzające stan służby w państwach zaborczych, przynależność do kas emerytalnych i t. p., o tyle unikać jej należy przy dokumentach stanu cywilnego, jako niezgodnej z przepisami, dotyczącemi legalizacji.

Ministerstwo przypomina konsulatom, by legalizując dokumenty stanu cywilnego, zwracały specjalną uwagę na to, w której części Polski mają one wywołać skutek prawny (wynika to najczęściej z podania) i aby w wypadkach, gdy są one przeznaczone dla użytku władz b. zaboru rosyjskiego stwierdzały poza właściwą legalizacją podpisu osoby urzędowej i pieczęci także i zgodność dokumentu z prawem miejscowem.

Tej formułki należałoby również używać w wypadkach wątpliwych, w których trudno jest oznaczyć dzielnicę, dla której dokument jest przeznaczony, nie szkodzi ona bowiem legalizacji dokomentu, przeznaczonego dla władz b. zaboru austrjackiego lub niemieckiego, a zapobiega niepotrzebnej, a nieraz szkodliwej dla strony zwłoce, gdy jest on przeznaczony do użytku władz polskich na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 29/III 1928.

36.

A.II.K.Z.27927.

OKÓLNIK

W SPRAWIE DOWODÓW,
DOTYCZĄCYCH FUNDUSZÓW MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

Na akcję opiekuńczą nad obywatelami polskimi zagranicą asygnowane są fundusze z budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, które również sprawuje kontrolę nad wydatkami, uskutecznionemi z tych funduszów.

Celem przeprowadzenia tej kontroli Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zwraca się w każdym oddzielnym wypadku do Ministerstwa Spraw Zagranicznych o nadesłanie dowodów, dotyczących wydatków, poniesionych przez poszczególne urzędy zagraniczne na akcję opieki nad emigrantami lub rejestrację.

Procedura ta wywołuje stałe opóźnienie kontroli.

Aby temu na przyszłość zapobiec, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca przesyłać bezpośrednio do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej wszystkie oryginalne dowody, dotyczące sum, wydatkowanych z budżetu tego Ministerstwa, do sprawozdań zaś rachunkowych, nadsyłanych do Ministerstwa Spraw Zagranicznych dołączać drugie egzemplarze pokwitowań lub poświadczone odpisy tych pokwitowań przez kierownika urzędu.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaznacza, że kwoty, przekazane na cel powyższy, winny być uwidoczniane na rachunku „sumy pozabudżetowe".

Za Ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) K. Rościszewski
Naczelnik Wydziału.

Warszawa, 12/III 1928.

37.

G.M.O.1932.

KOMUNIKATY

W SPRAWIE ADRESÓW PODLEGŁYCH M. S. Z.
URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż Kancelarja i Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Buenos Aires zostały przeniesione na ulicę Las Heras Nr. 1617.

Warszawa, 31/III 1928.

G.M.O.1936

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia niniejszem, iż z powodu zmiany lokalu adres Poselstwa Rz. P. w Bukareszcie od 1 kwietnia będzie następujący: Bucarest, Parc Filipesco, Alea Alexandru, Nr. 21.

Warszawa, 31/III 1928.

G.M O.1325.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia niniejszem, że Poselstwo Rz. P. w Rzymie przeniosło się do nowego lokalu, wobec czego adres obecny Poselstwa brzmi jak następuje:

Roma, Nr. 43, via Ventiquattromaggio, Palazzo Rospigliosi.

Warszawa, 5/III 1928.

G.M.O.1696.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia niniejszem, iż adres Urzędu Radcy Handlowego w Palestynie brzmi jak następuje:

Tel-Aviv, Boulevard Rotshild 72, P. O. B. 225.

Warszawa, 21/III 1928.

G.M.O.1934

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż 15 marca 1928 r. został uruchomiony Konsulat Honorowy Rz. P. w Braili, którego adres brzmi jak następuje: Roumanie, Braila, strada Fata Portului Nr. 17.

Warszawa, 5/IV 1928.

G.M.O.2047.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż adres Konsulatu Rz. P. w Kiszyniowie brzmi jak następuje: Roumanie, Bessarabie, Chisinău, strada Princ Nicolae 5.

Warszawa, 31/III 1928

38.

G.M.O.2219.

RUCH SŁUŻBOWY

W LUTYM 1928 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Dr. Gruszka Sylwester — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku — Konsulem Generalnym II kl. w Kolonji w V st. sł. od 1.IV. 1928.

Marski Zdzisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych — Konsulem II kl. w VI st. sł. z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Bratislavie od 16.III. 1928.

Rozwadowski Eugenjusz — Konsul I kl. w VI st. sł. z tytułem Konsula Generalnego Rz. P. w Kolonji — Konsulem Generalnym II kl. w VI st. sł. w Nowym Jorku od 1.IV. 1928.

Malhomme Henryk — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Kopenhadze — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Bytomiu od 15.IV. 1928.

Marzecki Tomasz — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie — Wicekonsulem II kl. w VII. st. sł. od 1.III. 1928.

Dr. Szwarcenberg-Czerny Kazimierz — Wicekonsul w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Hamburgu—Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Pile od 1.IV. 1928.

Bernatowicz Kazimierz — Sekretarz Konsularny w VIII st. sł.—Asesorem w VIII st. sł. od 1.II. 1928.

Dostal Wacław — pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. (prowizorycznie) z przydziałem do Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Wiedniu od 1.IV. 1928.

Galas Konstanty — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Wiedniu — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Lille od 16.III. 1928.

Marcinkowski Jan — Sekretarz Konsularny w VIII st. sł. — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Zagrzebiu od 16.III. 1928.

Domaszewski Zygmunt — prowizoryczny Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Dyneburgu — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. od 1.II. 1928.

Hulpowska Halina — urzędniczka na próbnej służbie z uposażeniem IX st. sł. — Rejestratorką w IX st. sł. od 1.II. 1928.

Niesiołowska Helena — urzędniczka w X st. sł. — Rejestratorką w X st. sł. od 1.II. 1928.

Szyszło Witold — Wicekonsul Honorowy Rz. P. w Limie (Peru)—Konsulem Honorowym Rz. P. w Limie od 21.II. 1928.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Kwapiszewski Michał — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. — przydział czasowy do Poselstwa Rz. P. w Belgradzie w celu pełnienia czynności Chargé d'Affaires a. i. od 11.II. 1928.

Merdinger Zygmunt — Konsul I kl. w VI st. sł. w Bratislavie — odwołany do centrali M. S. Z. od 15.III. 1928.

Ptaszycki Stanisław — Konsul II kl. w VI st. sł. Kierownik Konsulatu Rz. P. w Pile — przydzielony do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie od 1.IV. 1928.

Mierzyński Władysław — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lipsku — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Hamburgu od 1.IV. 1928.

Burzyński Ksawery — Naczelnik Kancelarji w VIII st. sł. Poselstwa Rz. P. w Berlinie — odwołany do centrali M. S. Z. z nominacją na Asesora w VIII st. sł. od 15.II. 1928.

Świrski Michał — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. z tytułem Konsula II kl. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu — odwołany do centrali 15.III. 1928.

ZWOLNIENI:

Garbińska Zofja — urzędniczka IX st. sł. na służbie prowizorycznej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych — zwolniona ze służby w M. S. Z. 29.II. 1928.

39.

G.M.O.2222.

RUCH SŁUŻBOWY

W MARCU 1928 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Okęcki Zdzisław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. II kl. w IV st. sł. w Belgradzie — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym II kl. w IV st. sł. przy Rządzie Cesarsko-Japońskim.

Dr. Chełmicki Zdzisław — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. z tytułem Wicekonsula w Konsulacie Rz. P. w Detroit — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego w Nowym Jorku od 1.V. 1928.

Jarczyński Jan — Referendarz w VII st. sł.— Wicekonsulem I kl. w VII. st. sł. z przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Strassburgu od 1.V. 1928.

Mościcki Michał — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — nadanie tytułu Sekretarza Poselstwa I kl od 24.III. 1928.

Przezdziecki Rajnold — Referendarz w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł. od 1.IV. 1928.

Rapf Jan Jerzy — Sekretarz Konsularny I kl. w VII st. sł. z tytułem Wicekonsula w Konsulacie Rz. P. w Antwerpji — Wicekonsulem II kl. w VII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Morawskiej Ostrawie od 1.V. 1928.

Woytkowski Tadeusz — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł.—Referendarzem w VII st. sł. od 29.III. 1928.

Kunicki Tadeusz — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł., Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Ełku—Attaché Konsularnym w VIII st. sł. od 1.III. 1928.

Leitgeber Bolesław — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Kopenhadze, z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego Poselstwa od 16.IV. 1928.

Dr. Weyers Józef — urzędnik na służbie prowizorycznej w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Berlinie — Attaché Poselstwa (prowizorycznie) w VIII st. sł. od 1.IV. 1928.

Wierski Zygmunt—pracownik kontraktowy — Referendarzem w VIII st. sł. od 1.IV. 1928.

Rzeszotarski Alfons — Kontroler w IX st. sł. — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. z przydziałem do Wicekonsulatu Rz. P. w Ełku od 1.IV. 1928.

Szachno Wiktor — urzędnik na służbie prowizorycznej w IX st. sł. —Adjunktem kancelaryjnym w IX st. sł. (prowizorycznie) od 1.IV. 1928.

Pogorzelska Marja — urzędniczka X st. sł. na służbie prowizorycznej w Konsulacie Rz. P. w Leningradzie — Rejestratorką X st. sł. z pozostawieniem przy dotychczasowych czynnościach od 1.IV. 1928.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Rozwadowski Eugenjusz — Konsul Generalny Rz. P. w Kolonji — przesunięcie terminu objęcia stanowiska w Nowym Jorku na 1.IV. 1928.

Biega Bolesław — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st sł. w Poselstwie Rz. P. w Londynie — odwołanie do centrali M. S. Z. z nominacją na stanowisko Referendarza w VII st. sł. od 31.V. 1928.

Łukaszewicz Stanisław — Wicekonsul I klasy w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Strassburgu — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Antwerpji od 1.V. 1928.

Świrski Michał — Wicekonsul I klasy w VII st. sł. z tytułem Konsula II klasy w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu — przesunięcie terminu odwołania do centrali do 31.III. 1928.

Grendyszyński Kazimierz — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w Moskwie — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Leningradzie od 1.VI. 1928.

Dr. Kosina Stanisław — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — odwołany do centrali M. S. Z. z nominacją na stanowisko Referendarza w VIII st. sł. od 30.IV. 1928.

Marcinkowski Jan — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. — przesunięcie terminu przydziału do Konsulatu Generalnego w Zagrzebiu na 1.V. 1928.

Smykiewicz Józef—Księgowy w VIII st. sł.—przydzielony do Poselstwa Rz. P. w Moskwie od 1.IV. 1928

Kicki Władysław — Sekretarz Konsularny II klasy w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Marsylji — odwołany do centrali w M. S. Z. z nominacją na stanowisko Sekretarza w IX st. sł. od 1.V. 1928.

Król Jan — Starszy Kancelista IX st. sł. w Wicekonsulacie Rz. P. w Ełku—odwołany do centrali M. S. Z. z nominacją na stanowisko Sekretarza w IX st. sł. od 1.III. 1928.

ZWOLNIENI:

Zalewski Stanisław—Radca Biura Komisarza Generalnego w Gdańsku—zwolniony od sprawowania urzędu na czas trwania mandatu poselskiego.

ZAKŁ. DRUK. F. WYSZYŃSKI i S-KA, WARECKA 15